

hvis dette Haandskrift ved uheldelig Hændelse skulde gaa til Grunde eller lide Overlast, har Bestyrelsen længe nærret det Ønske at levere en Udgave deraf, der saa vidt som muligt kunde gjengive alle blets Eiendommeligheder og saaledes til en vis Grad erstatte Originalen. Et Middel hertil har man i nyere Tid fundet i Fototypien, hvorved det fotografiske Billede gjengives aldeles naturtro uden nogen Retouché eller Korrektur, og ved Hjælp heraf har man i andre Lande begyndt i stor Udstrækning at mangfoldiggjøre værdifulde gamle Haandskrifter. Her i Landet har i de senere Aar „Bacht & Cromes Illustrations-etablissement“ gjort sig hæderlig bekendt ved Arbejder i denne Retning. Da Etablissementet for et Aar Aar siden har fotograferet nogle Sider af Eddahaandskriftet til Brug for et udenlandsk Værk og saaledes har havt Leilighed til at gjøre sig nærmere bekendt med dette Haandskrift, har det paa Grundlag heraf meddelt et Overflag, ifølge hvilket det vil kunne levere en fototypisk Gjengivelse af det 90 Sider store Haandskrift for i det Høieste 4,500 Kr. i et Oplag paa 400 Exemplarer.

I den Udgave, som Bestyrelsen ønsker at levere, vil den fototypiske Gjengivelse blive Hovedsagen, men for at denne kan gjøre sin fulde Nytte, og for at alle de Vanskeligheder, som Haandskriftets Læsning frembyder, samtidig kunne oplyses saa fuldstændig og nøjagtig som muligt, har man tænkt sig paa de lige overfor Fototypien staaende Sider at gjengive Haandskriftet Linie for Linie med almindelige Typer og dertil knyttede kritiske Bemærkninger om ethvert Sted, som kan give Anledning til en eller anden Tvivl. I en lignende Gjengivelse foreligger nu det eneste bevarede Haandskrift af det oldengelske Helteedigt Beowulf. „Samfundet til Udgivelse af gammel nordisk Literatur“ er villigt til selv at besejle Gjengivelsen af almindelige Typer med Udgiverhonorar o. s. v., men kan med sine ringe Midler ikke paatage sig Udgiften til den fototypiske Fremstilling af Haandskriftet. Det er derfor nødvendigt at hde Samfundet den ansøgte ekstraordinære Understøttelse, naar det vigtige Foretagende, som her er Tale om, skal fremmes, hvilket man maa anse for særdeles ønskeligt, særlig under Hensyn til at vore Bibliotheker ikke give nogen fuld Betryggelse mod Brandfare.

ad III. 27. Efter at der for indeværende Finantsaar er blevet ydet et aarligt Tilskud af Staten paa 400 Kr. til Vedligeholdelse af Bordingborg Slots Ruiner under Kontrol af Direktionen for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring, jfr. Finantslovforslagets § 26 III. 3 b., har det vist sig, at der er Anledning til at foretage en Undersøgelse af de Resten af det gamle Slot, som ligge skjulte under Jorden. Man har herom modtaget følgende Beretning og Indstilling fra den nævnte Direktion:

„Ved nogle i Anledning af Ringmurens paabegyndte Udbedring foretagne Gravninger har det imidlertid vist sig, at det kun er en ringe Del af, hvad der virkelig er tilbage af Slotsruinerne, der nu er synlig over Jorden. Paa den søndre Ringmurs Yderside laa Jordfylden indtil 3 Alen over Grundstenene, saa at Murens virkelige Højde i det s. v. Hjørne maaler 16 Alen og paa Sidersiden, hvor Muren synes mest medtagen, og den kun naar gennemsnitlig 4 Al. op over Slotspladsens Niveau, har man fulgt den i en Dybde af $4\frac{1}{2}$ Al. fra Jordoverkanten uden at støde paa nogen Afslutning. Den Mur, der saaledes er dækket af Jordsmønnen, udmærker sig ved gennemgaaende at staa velbevaret, men hertil kommer, at der paa Sidersiden i 3 Alens Dybde har vist sig Murfremspring og store Bombhuller, der rimeligvis have tjent til Træstillads indenfor Ringmuren, der har baaret Forsvarerne af denne — et Forhold, som intet andet Sted her i Landet lader sig paavise.

Men ligger Jylben nærmest Ringmurene saa høit over Jordsmønnen oprindelige Niveau, maa det antages, at ogsaa mange af de andre Mure — hvoraf nu kun korte Strækninger ere tilsynes over Jorden — naar Jylben blev fjernet, kunde vise sig som betydelige Fundamenter af de gamle Bygninger og Taarne, der i saa store Tal have ligget indenfor Borgens Grændser.

Sagen dansk Kongeborg i Middelalderen kan snarere end Bordingborg nævnes som Rigets Hovedslot, og der er saa Borge i Landet, hvis Velde kan føres længere tilbage end Bordingborgs, der allerede ved sin eiendommelige Anlægsmaade paa det vidtstrakte Terrain, ved de mange spredte Bygninger og Taarne stiller sig fra de andre Slotte, om hvis Udseende i Middelalderen vi have Kjendskab.

Indenfor Bordingborgs Mure bode Valdemar den Store og Valdemar Sejr, og der stedtes Valdemar Atterdag til Hvile i Slotskirken, indtil hans Datter af Paven begjærede Tilladelse til at flytte hans Lig til Sorø.